

Szüret

Megjött a szeptember,elkezdődött a szüret,
Ilyenkor nincs megállás, nincs szünet.

Érik a szőlő,sok a must,megváltoztatja a mérgesi életritmust.
Zsivajjal telik meg a levegő,amiből a jó sok az elegendő.

A szép szőlősben nagy a nyüzsgés,sok puttonyos a távolban,kik körében ott a prés.
Szedik a szőlőt, telik a puttony,segédkezik a sok-sok asszony.

Mindenki gyűjti a mustnak valót jókedvvel,ez az amiért mindenki korán kel:
A gyerekek, a felnőttek, az öreg egyaránt,szedi a szőlőt, mi megöli a magányt.

Csörrennek a vödörök, telik a tartály,gyönyörű a mérgesi táj.
Leszedték a szőlőt,esteledik már,iákol a tarcalinál a szamár.

Mindenfelé csurog a must,miből készítik a bor-prototípust.
A fiatalok szőlőt taposnak,s közben nagyokat kurjongatnak.

Eljött az éjszaka. Hív mindenkit az éj szava,
Hazaindul a sok munkás,haza várják ágyuk és az alvás.